

ΜΟΥΣΙΚΟΝ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Κ.

SUMMARIUM.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, per-
fectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam pe-
tenti secundum, utre conclusos (1-27); socios autem, quum patria
iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde emissam
procellam eos ad Aeoliam reiecissem, verum expulsos ab rege et in
vastum mare occidentalis plagae abreptos (28-79). Ita ad Lae-
strygonas anthropophagos deferantur, ubi naves XI et multi socio-
rum intercidunt (80-132); mox una navi ad Aeaeam appellunt,
insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum
ora convertuntur (133-260). Ulysses tum ipse, herba magica a
Mercurio accepta, ad deam ingressus, potentiam eius effugit, atque
adeo virtute efficit, ut socii pristinam speciem recipiant (261-399).
Denique anno exacto apud Circeum cum sociis, Ithacae memor, iu-
betur ab illa consulendi Tiresiae causa proficisci ad fauces infero-
rum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur
(400-549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit,
Elpenorem (550-574).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Δαιστρυγόνων
καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰόλος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῆ ἔνι νήσῳ· πᾶσαν δέ τε μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν· 5
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβρώντες.
ἔνθ' ὄγε θυγατέρας πόρην νίασιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῆ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὄνειάτα μυρία κεῖται·
κνισσῆν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῆ 10
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὐδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τροητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15
καὶ μὲν ἐγὼ τῶ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον, ἦδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,

20 ἔνθα δὲ βυκτιάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι, ἦδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐθέλησιν.
νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ,
ἄργυρῆ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·

25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·

30 καὶ δὴ πυροπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγύς ἐόντας.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·

αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
οἱ δ' ἑταροὶ ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται!

40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κεκμηῖα καλὰ
ληίδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.

καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
Αἰόλος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ,τι τάδ' ἐστίν,

45 ὅστος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν.

Ὡς ἔφασαν· βουλή δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
 ἄσκον μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἰψ' ἄρπάξασα φέρειν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
 ἢ πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἄκων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.

50

ἀλλ' ἔτιην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.

55

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
 αἰψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὄπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσιν.

60

ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο·

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.

65

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἑταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

Ὡς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν·
 οἱ δ' ἀνεω ἐγένοντο· πατήρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·

70

Ἐρῶ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώοντων!
 οὐ γάρ μοι θεῖμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

- 75 ἔρῳ, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
 ἡμετέρῃ ματιῇ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
- 80 Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἑβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺν πτολίεθρον,
 τηλέπυλον Δαιστρουγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἠπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνήρ δοιοῦς ἐξήρατο μισθούς,
- 85 τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
- 90 ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιή δ' εἰσοδός ἐστιν·
 ἔνθ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
- 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρῃς ἐκ πείσματα δήσας·
 ἔστην δὲ, σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσسونτα.
- 100 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κῆρυχ' ἀμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι

ἄστυ δ' ἄφ' ὑψηλῶν ὄρεων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ, 105
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ Δαιστρυγόνος Ἀντιφάτῃ.
 ἢ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἄρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἕκ τ' ἐρέοντο,
 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσει. 110
 ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὔρον, ὄσσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἕνα μάρωσας ἐτάρων, ὠπλίσσατο δεῖπνον·
 τῶ δὲ δύ' αἶξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἐκίσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεύχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἶοντες
 φοίτων Ἰφθίμοι Δαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυρίοι, οὐκ ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἱ ὅ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῶ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 αἰψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 οἱ δ' ἄλα πάντες ἀνέρῳσαν, δεῖσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νῆς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

- Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
- 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδρήσσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Διήταο·
 ἄμφω δ' ἐγκεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
- 140 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ καταγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐβάντες, δύο τ' ἡμᾶτα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 145 καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὄξύ,
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπῆν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπῆν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ, σκοπιῆν ἐς παιπαλέεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἴσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
- 150 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 εἰθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὧδε δὲ μοι φρονέοντι δεῦσάσασατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης,
- 155 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, μῶνον ἔοντα,
 ὃς ῥά μοι ὑπὶ κερῶν ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτῆν
 ἤκεν· ὃ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 πίομενος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβραίνοντα κατ' ἀκνηστὶν μέσα νῶτα

πλήξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησεν·
 κάδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρου χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὐθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπιάς τε λύγους τε·
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφές ἀμφοτέρωθεν,
 πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπῶς ἦεν ἐπ' ὤμου 170
 χειρὶ φέρειν ἐτέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 κάδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός· ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς Αἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.

ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρογέτοιο
 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὄφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νυψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Κέλυστέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη Ἥως, 190
 Odys. I. N

οὐδ' ὄπη Ἥλιος φρασίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὄπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
 εἶδον γάρ, σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
 195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἔστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πνικρὰ καὶ ὕλην.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων Δαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
 200 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντα ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
 205 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρῃ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῶγε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
 210 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἶγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
 215 οὐρῆσιν μακροῆσι περισσαίνοντες ἀνέστησαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μελίγματα θυμοῦ·
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερόνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἶδον αἰνὰ πέλωρα.

ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 220

Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπιὶ καλῇ,
 ἰστόν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαριέντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότατός τε· 225

ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἰστόν,
 καλὸν ἀοιδιάει - δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν -
 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠἶξε φαιινάς, 230
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἴνω Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφροῖσιν ἔεργνε.
 οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλᾶς, φωνήν τε τρίχας τε,
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ· 240
 ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 παρ' ἄκνυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον· 245
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠἶστο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

Ἦιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα καλά.

[ἔξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.]

ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστόν ἐποιχομένην λίγ' αἶιδεν,
255 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠῖξε φαιινάς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖησιν ἔποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.

οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ᾧμουιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·

τόν δ' αἰψ' ἠρώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.

αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·

265 [καὶ μ' ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.]

Μή μ' ἀγε κείσ' ἀέκοντα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ

οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεται, οὔτε τιν' ἄλλον

ἄξις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον

φεύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.

270 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,

ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ̄ μελαίνῃ·

αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.

275 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσης,

Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκον ἐς μέγα δῶμα,

ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόορατις ἀντεβόλησεν,

ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίη ἀνδρὶ εἰκῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεσιάτη ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 280

Πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἴδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σῦες, πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δέ σὺγ', ἐνθά περ ἄλλοι. 285

ἄλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δῶματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὺς ἀλάλκησιν κακὸν ἦμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κνεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω· 290

ἄλλ' οὐδ' ὡς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δέ ἕκαστα.
 ὅπποτε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπαίξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἢ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἐνθά σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήρασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτὸν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι σοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο· 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἶκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

- Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 νῆσον ἅν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
- 310 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ᾤϊξε φαιινάς,
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
- 315 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 τεῦξε δέ μοι κικεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
- 320 Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων!
 ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 325 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόσις ἠδὲ τοκῆς
 θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι, πῶν τάδε φάρμακ', ἐθέλχθης
 οὐδέ γάρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆη, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 [σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κήλητος νόος ἐστίν.]
- 330 ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηϊ μελαίνῃ;
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
- 335 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλη σοι ἦτιον εἶναι;
 ἢ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν εταίρους·
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
 εἰς θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

340

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυσεν, ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

345

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
 γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων, ἀπὸ τ' ἄλσεων,
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.

350

τάων ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 ἢ δ' ἐτέρη προπάρουθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
 ἢ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίονα
 ἠδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνεται δ' ὕδωρ.

355

αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥροπι χαλκῷ,
 ἔς ὃ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιοι,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὠμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,

360

- 365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλήν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῖλου,
 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 [χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυροῖο λέβητος,
- 370 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέδθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἐσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῶ δ' οὐχ ἠνδανε θυμῶ·
 ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
- 375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεται ἴσος ἀνάδω,
 θυμὸν ἔδωκ, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
- 380 ἢ τινά που δόλον ἄλλον οἶεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα κρατερόν ὄρκον.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
 πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
- 385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἵν' ὄφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήφας ἐταίρους.
 Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
- 390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εὐκότας ἐννεώροισιν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρῳρον, ἃς πρὶν ἔφυσεν

φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν, 395
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσορᾶσθαι.

ἔγνωσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δέ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 ἦ δέ μευ ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων· 400

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὄπλα τε πάντα·
 αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι, καὶ ἄγειν ἐρήρας ἑταίρους. 405

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπέθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ θοῇ ἐρήρας ἑταίρους,
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας·
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βουὸς ἀγελαίας, 410
 ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
 μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 ὥς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, Διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν·
 ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.

Ὡς ἔφρα· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·

νηα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὄπλα τε πάντα·
 425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἐπήσθε,
 ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
 430 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Ἄδειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
 ἢ σὺς ἢ ἐλύκους ποιήσεται, ἢ ἐλέοντας·

οἱ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.
 435 ὥσπερ Κύνκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ Θρασὺς εἶπει Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 440 τῷ οἱ ἀποτιμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἀσδε πελάσσαι,
 καὶ πηῶ περ' εἰσὶ μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενές, τοῦτον μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ παρ' νηῖ τε μένειν, καὶ νηα ἔρυσθαι·
 445 ἡμῖν δ' ἠγεμόνευ' ἱερά πρὸς δώματα Κίρκης.

Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῖ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπειτ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐπιπύρ.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 450 ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·

δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν,
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἦ δέ μεν ἄγχι στήσασα προσηύδα δία θεάων·

455

[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν θαλερόν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτῆ,
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθει' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἦδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.

460

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἶον ὅτε πρότιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τροχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελῆες καὶ ἄθυμοι,
αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.

465

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἐνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἡμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφραν ἐρήρηες ἐταῖροι·

470

Δαιμόνι, ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέςφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

[Ὡς ἔφραν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.]

475

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,

480

γούνων ἔλλιπ' ἀνευσα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν ἀνδῆς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

ὦ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπόσχεσιν, ἦνπερ ὑπέστις,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
485 ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μεν φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγ' εὖ νόσφι γένηται.

ὣς ἐφάρμην· ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνυτε οἴκῳ·
490 ἄλλ' ἄλλην χρῆν' ἀπὸ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἐκέσθαι
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινήεις Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίου,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πύρος Περσεφόνεια,
495 οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

ὣς ἔφατ'· ἀντάρ' ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρεῖν φάος ἡέλιοιο.
ἀντάρ' ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
500 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἠγεμονεύσει;
εἰς Αἴδος δ' οὐπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.

ὣς ἐφάρμην· ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
505 μήτι τοι ἠγεμόνος γε ποθ' ἢ παρὰ νηὶ μελέσθω·
ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιή Βορέας φέροισιν.
ἄλλ' ὅπότε ἂν δῆ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσης,
ἔνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

μακροί τ' αἴγριοι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι· 510
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀλκεανῶ βαθυδίνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Αἶδεω ἵεναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
 πέτρῃ τε, ξύνεσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων· 515
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρωσ, χριμφθεῖς πέλας, ὡς σε κελευω,
 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἀμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρότῳ, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν. 520
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖρα βούν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἴν ἱερυσέμεν οἴω,
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἑμετέροισιν. 525
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἴν ἄρνειὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
 ἴεμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 ψυχὰι ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων. 530
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Αἶδη καὶ ἐπαινῆ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535
 ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι ἀντίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,

ὅς κέν τοι εἶπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
540 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
545 καλήν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ δώματ' ἰὼν, ὠτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
550 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.

Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
555 ψύχεος ἱμεῖρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
ἄπορρόγον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
ἀλλὰ κατανικρὸν τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
560 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατήλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Φάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἤμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἐζόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.

ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
ἄρνεϊὸν κατέδησεν οἶν, θῆλὴν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὄφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

